

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BOTOȘANI - SECȚIA I CIVILĂ
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 25 septembrie 2024

Tribunalul constituit din:

Președinte:

Asistent judiciar:

Asistent judiciar:

Grefier:

Pe rol se află soluționarea cauzei civile formulată de reclamantii Xx– prin Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în contradictoriu cu pârâta xx, având ca obiect „litigii de muncă – calcul drepturi salariale”.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a răspuns reprezentantul reclamantilor, Ocu Viorica, în baza împuternicirii pe care o depune la dosar în ședință, lipsind părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Reprezentantul reclamantilor solicită admiterea cererii formulate la termenul anterior, de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate, și suspendarea cauzei până la soluționarea excepției.

Instanța pune în discuție aplicabilitatea în cauză a dispozițiilor OUG nr. 62/2024, respectiv sesizarea ÎCCJ pentru lămurirea următoarei chestiuni de drept: „Dacă în interpretarea art. 12 din Legea 153/2017, începând cu data de 01.01.2023 salarizarea personalului didactic și a personalului didactic auxiliar din învățământul preuniversitar se stabilește prin înmulțirea coeficienților prevăzuți de anexa I cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată stabilit prin hotărâre de guvern”.

Reprezentantul reclamantilor arată că nu se opune sesizării ÎCCJ pentru lămurirea chestiunii de drept invocate.

Instanța rămâne în pronunțare asupra excepțiilor invocate.

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei de față, reține următoarele:

Expunerea succintă a cauzei

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 17.07.2023, reclamantii Xx – prin Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, au chemat în judecată pârâta xx, solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea paratei la recalcularea salariilor începând cu data de 01.01.2023 și până la data pronunțării hotărârii prin aplicarea dispozițiilor art. 12 alin. 2 din Legea 153/2017, respectiv prin înmulțirea coeficienților de multiplicare cu salariul minim de 3000 lei stabilit prin HG 1447/2022; obligarea paratului la plata diferențelor dintre salariile stabilite la punctele 1 și 2 și salariile efectiv puse în plată, începând cu 01.08.2018, plus diferențele din actualizare conform indicelui național de inflație și dobânda legală; obligarea paratei la modificarea statului de personal în sensul majorării salariilor prin respectarea coeficienților de multiplicare din Anexa I cap. 1 lit A pct 2 și 3 (începând cu data de 01.08.2018) și prin înmulțirea acestuia cu salariul minim pe economie, de 3000 de lei sau mai mult — în funcție de modificările ce vor interveni până la soluționarea cauzei (din 01.01.2023), și până la soluționarea cauzei dar și pe viitor, atât timp cât dispozițiile art 12 și coeficienții de multiplicare din Legea 153/2017 vor fi în vigoare; obligarea paratei la plata efectivă a salariilor astfel stabilite și pe viitor, atât timp cât dispozițiile art 12 și/sau coeficienții de multiplicare din Legea 153/2017 vor fi în vigoare; obligarea paratei la plata cheltuielilor de judecată.

În fapt, membrii ce sindicat pentru care formulăm cererea de chemare în judecată fac parte din personalul didactic din învățământul preuniversitar de stat, fiind angajații prim-paratei.

Salarizarea în învățământul preuniversitar de stat este reglementată prin Legea 153/2017 actualizată, prin art. 12 alin. 2 fiind stabilit următorul algoritm de calcul. "Începând cu anul 2023, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție și indemnizațiile de încadrare se stabilesc prin înmulțirea coeficienților prevăzuți în anexele nr. I-VIII cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare.

Rezulta deci că, din 01.01.2023, nu mai au relevanță salariile stabilite concret prin rubrica penultima a tabelului de la punctul 5 al Anexei I, cap. I lit B la Legea 153/2017, din acest tabel rămânând de actualitate doar coeficienții de multiplicare din ultima rubrică, ce urmează a fi înmulțiți cu salariul minim curent pentru a se determina salariul brut final.

Este de notorietate deja faptul că, începând cu 1 ianuarie 2023, salariul de bază minim brut pe economie a crescut de la 2.550 de lei la 3.000 de lei brut, conform HG 1.447/2022.

În consecință, începând cu data de 01.01.2023 și până la modificarea fie a legii salarizării unice fie a cuantumului salariului de bază minim brut pe țară, salariile reclamantilor trebuiau stabilite conform algoritmului din Legea 153, prin înmulțirea coeficientului de multiplicare din tabelul pct 5 cu salariul minim pe economie de 3000 de lei.

Cu toate acestea, salariile reclamantilor sunt stabilite în continuare la nivelul vechi, probabil prin înmulțirea coeficientului de multiplicare cu fostul salariu minim, de 2500 lei lunar, și nu cu salariul minim actual.

Spre exemplu:

Conform primei rubrici din tabelul inserat la punctul 5 din Anexa I cap. I lit B, pentru postul de "Profesor studii superioare de lungă durată grad didactic I se stabilește un coeficient de multiplicare de 2,73.

Dacă s-ar aplica corect art. 12 alin. 2 din Legea 153/2017 și s-ar înmulți acest coeficient cu salariul de bază minim brut pe economie de 3000 lei, ar rezulta un salariu brut de 8.190 lei.

Cu toate acestea, în practică este pus în plată doar salariul din grila deși acesta este mult mai mic decât cel legal cuvenit.

În exact aceeași manieră sunt prejudiciați și reclamantii din prezenta cauză deoarece, așa cum rezulta din adeverința de venit atasată, ei beneficiază de salarii brute mult mai mici decât cele ce li s-ar cuveni prin înmulțirea coeficientului corespunzător cu salariul minim de 3000 lei.

În aceste condiții se impune încadrarea în legalitate prin obligarea primăriei la recalcularea salarii și reîncadrarea salarială pe viitor cu aplicarea salariului de bază minim brut de 3000 lei și la plata diferențelor salariale începând cu 01.01.2023.

În drept, își întemeiază cererea pe dispozițiile art 12 alin. 2 din Legea 153/2017 coroborat cu disp. HG 1447/2022, art 453 Cpc.

Pârâta nu a formulat întâmpinare.

Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Dispozițiile au fost puse în discuție raportat la obiectul cauzei și calitatea părților, iar reprezentantul reclamantilor a arătat că nu se opune sesizării ÎCCJ pentru lămurirea chestiunii de drept invocate.

Punctul de vedere al completului de judecată:

Reține instanța că de la data apariției Legii nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice nu s-au acordat coeficienții prevăzuți în această lege, aceștia fiind stabiliți ca barem pentru anul 2022 ca finalitate de aplicare.

La art.12 din Legea 153/2017 se prevede că "*Modul de stabilire a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare*

(1) Salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare și indemnizațiile lunare se stabilesc potrivit prevederilor prezentei legi și anexelor nr. I-IX, astfel încât, împreună cu celelalte elemente ale sistemului de salarizare, să se încadreze în fondurile aprobate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor speciale pentru cheltuielile de personal, în vederea realizării obiectivelor, programelor și proiectelor stabilite.

(2) Începând cu anul 2023, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție și indemnizațiile de încadrare se stabilesc prin înmulțirea coeficienților prevăzuți în anexele nr. I-VIII cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare.”

Prin OUG nr.114/2018 este însă prevăzut că, în perioada 2019-2022, la Capitolul II măsuri fiscal-bugetare și prorogarea unor termene, la art.34 “(1) Prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, începând cu 1 ianuarie 2019, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare se majorează cu 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018.”

Ulterior, prin ordonanțe de urgență succesive (OUG nr.1/2020, OUG nr.226/2020, OUG nr.130/2021 și OUG nr.168/2022) au fost stabilite modalități derogatorii de la art.12 din Legea nr.153/2017 de stabilire a salariilor pentru personalul plătit din fonduri publice.

Începând cu data de 01.01.2023, dată care face și obiectul prezentei cauze, OUG nr.168/2022 a stabilit la Capitolul I Măsuri fiscal-bugetare și prorogarea unor termene Articolul I că “(1) Prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2023, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 10% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2022, fără a se depăși valoarea nominală pentru anul 2022 stabilită potrivit anexelor la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 39 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, pentru care nu există funcție similară în plată, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară se stabilește la nivelul reglementat pentru anul 2022 în anexele la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, la care se aplică, după caz, prevederile art. 10 privind gradația corespunzătoare vechimii în muncă.

(3) Pentru personalul prevăzut la alin. (1), cuantumul salariului de bază în conformitate cu prevederile hotărârii Guvernului pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru anul 2023 se stabilește după aplicarea majorării prevăzute la alin. (1).

(4) Prin derogare de la prevederile art. 13 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2023, începând cu data de 1 ianuarie, indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se mențin la nivelul aferent lunii decembrie 2022.

(5) În anul 2023, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2022, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(6) Începând cu data de 1 ianuarie 2023, pentru personalul militar, polițiști și polițiștii de penitenciare actualizarea cuantumului soldei de grad/salariului gradului profesional deținut se exceptează de la prevederile alin. (5).

(7) Prin derogare de la prevederile art. 18 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2023, valoarea lunară a indemnizației de hrană se menține la nivelul din anul 2022.

(8) Pentru personalul încadrat în unitățile sanitare publice, inclusiv cele care au ca asociat unic unitățile administrativ-teritoriale, aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, influențele financiare determinate de creșterile salariale prevăzute la alin. (1) se asigură prin transferuri din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, de la

titlul VI „Transferuri între unități ale administrației publice”, iar de la data de 01.06.2023 salarizarea personalului din învățământ a fost făcută în baza OUG nr.57/2023 care modifică OUG nr.168/2022, tot cu caracter derogator.

Pentru anul 2024, OUG nr.115/2023 prevede că *“(1) Prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 1 ianuarie 2024, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice potrivit prevederilor legale în vigoare se majorează cu 5% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023.*

(2) Prin derogare de la prevederile art. 13 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 1 ianuarie 2024, indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică locală și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX litera C la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se majorează cu 5% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023.

(3) Prin excepție de la alin. (1) și prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (2) din Legea cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, cuantumul brut al salariilor de bază ale personalului din învățământ se majorează în anul 2024 cu 20%, în medie, în 2 tranșe, respectiv:

a) prima tranșă începând cu data de 01.01.2024;

b) a doua tranșă începând cu data de 01.06.2024.

(4) Salariile de bază ale personalului prevăzut la alin. (3) se stabilesc prin ordonanță de urgență a Guvernului inițiată de Ministerul Educației și Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.”

Este astfel evident faptul că salarizarea personalului plătit din fonduri publice a avut ca punct de plecare Legea nr.153/2017, dar, pe parcursul aplicării sale s-au aplicat derogări, iar începând cu anul 2023, deși se statua că salarizarea se stabilește prin înmulțirea coeficienților din anexele Legii nr.153/2017 cu salariul minim pe economie, s-a stabilit un nou regim derogator de stabilire a salariilor.

Astfel, raționamentul raportării salariului la salariul minim pe economie conform art.12 alin.2 din Legea nr.153/2017 nu s-a aplicat începând cu anul 2023.

Pentru aceste motive, instanța a respins cererile sindicatului reclamant în cauzele soluționate până în prezent.

Față de această situație, tribunalul apreciază că în cauză este vorba despre un proces privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice astfel că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a se pronunța în vederea rezolvării de principiu a următoarei chestiuni de drept

„Dacă în interpretarea art 12 din Legea 153/2017, începând cu data de 01.01.2023 salarizarea personalului didactic și a personalului didactic auxiliar din învățământul preuniversitar se stabilește prin înmulțirea coeficienților prevăzuți de anexa I cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată stabilit prin hotărâre de guvern”, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei.

Reclamanții au invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. 1 și 2 din OUG nr 168/2022 privind unele măsuri fiscal bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, pentru următoarele considerente:

Salarizarea în învățământul preuniversitar de stat (care ne interesează în această speta) este reglementată prin art. 12 alin. 2 din Legea 153/2017 actualizată, în care se arată că "Începând cu anul 2023, salariile de bază, soldele defuncție/salariile de funcție și indemnizațiile de încadrare se stabilesc prin înmulțirea coeficienților prevăzuți în anexele nr. I-VIII cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare.

Consecința ar fi aceea că din 01.01.2023 nu mai au relevanța salariile stabilite concret prin rubrica penultima a tabelului de la punctul 5 al Anexei I, cap. I lit B la Legea 153/2017, din acest tabel rămânând de actualitate doar coeficienții de multiplicare din ultima rubrică, ce urmează a fi înmulțiți cu salariul minim curent pentru a se determina salariul brut final.

Avand in vedere ca salariul de bază minim brut pe economie a crescut de la 2.550 de lei la 3.000 de lei brut începând cu 1 ianuarie 2023 (conform HG 1.447/2022), de la 01.01.2023, salariile reclamantilor trebuiau stabilite conform algoritmului din Legea 153, prin înmulțirea coeficientului de multiplicare din tabelul pct 5 cu salariul minim pe economie de 3000 de lei.

Acest lucru nu s-a intamplat insa deoarece, prin art. I alin. I si 2 din OUG nr 168/2022 s-a dispus:

"Prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2023, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 10% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2022, fără a se depăși valoarea nominală pentru anul 2022 stabilită potrivit anexelor la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 39 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, pentru care nu există funcție similară în plată, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară se stabilește la nivelul reglementat pentru anul 2022 în anexele la Legea-cadru nr 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, la care se aplică, după caz, prevederile art. 10 privind gradatia corespunzătoare vechimii în muncă.

Practic, prin textele sus mentionate se golește de conținut modificarea art. 12 din Legea 153/2017 și se evita punerea în aplicare a noului algoritm de calcul a salariilor, plafonându-se salarizarea la nivelul valorii nominale pentru anul 2022 majorată cu 10%, ceea ce exclude raportarea la noul salariu minim brut de 3000 de lei lunar.

În considerația dispozițiilor art I alin. (5) din Constituția României, conform cărora „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, solicită a se reține ca dispozițiile art I alin. I și 2 din OG 168/2022 sunt neconstituționale în raport cu următoarele dispoziții :

-art 15 alin. I : „, Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea. ”

Textul este încălcat deoarece art I din OUG nr. 168/2022 încalca în mod flagrant dreptul la salarizare conform algoritmului din art 12 alin. 2 din Legea 153/2017, Guvernul nesocotind astfel vointa Parlamentului României, singur organ cu atribuții de legiferare în România.

Actele normative adoptate de Guvern trebuie să tindă spre organizarea și aplicarea legilor și nu spre anihilarea acestora, spre golirea lor de conținut și spre invalidarea lor, așa cum se întâmplă în cazul de față.

art 20 . „(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte. (2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne contin dispoziții mai favorabile.”

Textul trebuie coroborat cu disp. art. I, primul paragraf, a doua frază ale

Protocolului adițional nr. I la Convenția pentru apărarea drepturilor omului, potrivit cărora „Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional. ” , dar și cu disp. art 44 alin. I : „Dreptul de proprietate, precum și creanțe/e asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.

Practica generală la nivelul Uniunii europene dar și în dreptul intern este aceea de asimilare a drepturilor salariale cu notiunea de bun ce face obiectul dreptului de proprietate astfel încât încălcarea prin ordonanța de urgență a dreptului la salarizare superioară stabilit prin Legea

153/2017 este expresia unei flagrante încălcări a dreptului de proprietate și, implicit, a dispozițiilor constituționale sus-citate.

art 53 „(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav. (2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

Este adevărat că OUG 168/2022 are o amplă expunere de motive însă, din analiza acestora, nu se conturează existența niciunuia dintre cazurile în care exercitiul dreptului la salarizarea stabilită prin Legea nr 153/2017 poate fi limitată sau restrânsă deoarece nu suntem în nici una dintre situațiile prevăzute de alin 1 și nici nu există vreo necesitate obiectivă din care să rezulte că este justificată într-o societate democratică.

art 115 alin. 4 : „Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora.

Asa cum argumentăm și mai sus, modificarea Legii 153/2017 nu este justificată de o situație extraordinară care să o legitimeze

Dimpotrivă, ordonanța bulversează exercitiul legislativ creând o evidență confuză și incoerentă în salarizarea personalului salarizat din bugetul de stat.

Practic, suntem exact într-o situație similară cu cea dezbătută deja prin Decizia nr 1221/2008 a Curții Constituționale (care viza neconstituționalitatea OUG nr 136/2008), decizie în care s-a reținut că ordonanța este neconstituțională atât timp cât legiuitorul primar a stabilit deja politica de salarizare prin lege.

Ca și în ipoteza din decizia sus-mentionată, și art I din OUG 168/2022 aduce atingere unor drepturi fundamentale precum dreptul la protecția socială a muncii și dreptul la un nivel de trai decent, așa cum sunt ele consfințite prin art. 41 și 47 alin. 1 din Constituție.

Aceleași considerente le regăsim și în Decizia nr 842/02.06.2009 a Curții Constituționale, privind excepția de neconstituționalitate a art. I din OUG nr 151/2008, în care se arată că este neconstituțională reducerea substanțială printr-o ordonanță de Guvern a majorărilor salariale stabilite printr-o lege adoptată de Parlamentul României.

Solicită deci ca la soluționarea excepției de neconstituționalitate să se aibă în vedere faptul că suntem într-o situație similară cu cea analizată în deciziile menționate mai sus iar considerentele din ele sunt aplicabile *mutatis mutandis* și speței de față.

În consecință, având în vedere legătura evidențiată care există între textele vizate de excepția de neconstituționalitate și obiectul cererii de chemare în judecată, solicită ca instanța să admită cererea de sesizare a Curții Constituționale pentru analiza excepției de neconstituționalitate.

Analizând cererea de față, tribunalul reține următoarele:

Reclamanții au invocat excepția de neconstituționalitate *art. I alin. 1 și 2 din O.U.G. 168/2022, raportat la dispozițiile art. 15 alin. 1, art. 20, art. 53 și art. 115 alin. 4 din Constituția României*

În ceea ce privește admisibilitatea cererii de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate, Legea nr. 47/1992 prevede în art. 29 alin. 1 „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.*”

Potrivit art. 29 alin 2 din legea menționată, „excepția poate fi ridicată la cererea uneia dintre părți sau, din oficiu, de către instanța de judecată ori de arbitraj comercial. De asemenea, excepția poate fi ridicată de procuror în fața instanței de judecată, în cauzele la care participă”.

De asemenea, potrivit alin.3 din aceeași lege: „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.”

Procedând la analizarea condițiilor de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate invocate, instanța consideră că acestea sunt îndeplinite pentru următoarele motive:

Tribunalul stabilește că OUG 168/2022 este în vigoare și nu a fost declarată neconstituțională. Reclamanții au cerut stabilirea drepturilor salariale prin înlăturarea dispozițiilor a art. I alin. 1 și 2 din O.U.G. 168/2022, astfel că soluționarea excepției de neconstituționalitate are legătură cu prezenta cauză.

Reclamanții au invocat prin cererea de chemare în judecată excepția de neconstituționalitate raportat la dispozițiile art. 15 alin. 1, art. 20, art. 53 și art. 115 alin. 4 din Constituția României, și întrucât sunt îndeplinite cerințele art. 29 din Legea 47/1992 Tribunalul va admite cererea de sesizare a Curții Constituționale cu judecarea excepției de neconstituționalitate a O.U.G. 168 /2022 art. I alin. 1 și 2, formulată de reclamanți.

Cu privire la această excepție reține Tribunalul că prin Decizia nr. 578/2020 din 9 iulie 2020 Curtea Constituțională a reținut că o redimensionare a politicii salariale în cazul personalului plătit din fonduri publice este un aspect care se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului.

În ceea ce privește cererea de suspendare a cauzei, până la soluționarea excepției de neconstituționalitate invocată în prezenta cauză, instanța va respinge această cerere, întrucât părțile au posibilitatea exercitării căii extraordinare de atac a revizuirii în cazul admiterii excepției de neconstituționalitate.

În temeiul art 2 alin 3 și art 3 , art 4 din OUG 62/2024 , raportat la art 520 alin 2 Cod procedură civilă și art 412 alin 1 pct 8 Cod procedură civilă , instanța va suspenda soluționarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea acestei chestiuni de drept .

Prezenta încheiere se va comunica Înaltei Curți de Casație și Justiție , se va aduce la cunoștință conducerii Secției I civile și se va comunica prin email către toate curțile de apel și tribunale.

Pentru aceste motive,

DISPUNE:

În temeiul art. 29 alin. 4 din Legea nr.47/1992, republicată, admite cererea de sesizare a Curții Constituționale cu judecarea excepției de neconstituționalitate a **art. I alin. 1 și 2 din O.U.G. nr.168/2022** și a **art. I alin. 3 din O.U.G. nr. 115/2023**, raportat la dispozițiile art. 15 alin. 1, art. 20, art. 53 și art. 115 alin. 4 din Constituția României, cerere formulată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și pentru membrii de sindicat.

Respinge cererea de suspendare a cauzei în temeiul art. 413 alin. 1 pct. 1 Cod pr.civ., formulată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și pentru membrii de sindicat până la soluționarea excepției de neconstituționalitate.

În temeiul art 2 alin 1 din OUG nr 62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru lămurirea următoarei chestiuni de drept „Dacă în interpretarea art 12 din Legea 153/2017 , începând cu data de 01.01.2023 salarizarea personalului didactic și a personalului didactic auxiliar din învățământul preuniversitar se stabilește prin înmulțirea coeficienților prevăzuți de anexa I cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată stabilit prin hotărâre de guvern”.

Suspendă judecarea cauzei până la soluționarea sesizării.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

Președinte,

Asistenți judiciari,

Grefier,